

זאת תהי' תורת המצורע ביום טהרתו. זאת היא התורה המיוחדת למצורע, שיהי' אצלו יום טהרתו עיקר, לבל יביט יותר מדי על העבר ויעמיק מחשבתו במעשיו הרעים ח"ו, ולבל יהגה מחשבות מה יהי' אתו בעתיד, אלא ישית נכחו את יום טהרתו בלבד עתה נתנה לי התוה"ק רשות ללמוד להתפלל ולעשות נח"ר לפני הקב"ה, זהו חיי, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, אין עלי לשקוע בחשבונות מן העבר והעתיד אשר יעכבוני מעבודתו ית'. העיקר הוא ביום טהרתו: ספר דברי שמואל

בשם הבעל שם טוב ז"ל, האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח להשיג, ועצבות נמשך גם כן מגיאות כי הוא מחשב בעצמו שכפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאוד, היה צריך להיות לי התלהבות וכו': (התנהגות שבס' בית אהרן): ספר בעל שם טוב עה"ת

זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן. בשם הרה"ק מהרח"ה מאלכסנדר זצ"ל שאמר שענין טהרת מצורע ע"י כהן והנה צרעת בא על עון לה"ר והנה זה המדבר לה"ר הוא אומר אמת שאינו יכול לסבול מה ששמע שחבירו דיבר עליו סרה ומספר לו, ומדת אהרן הכהן ע"ה הי' להיפוך לרדוף שלום אפי' בין שני שונאים במה שסיפר מאחד על חבירו דברים שלא אמר עליו מעולם וע"ז הי' מעורר בהם אהבה ועשה שלום ביניהם, ואמרה תוה"ק שזה ענשו של המגיד אמת שרפואתו יהי' ע"י הרודף שלום שמוכרח להגיד שקר כדי לשום שלום ודפח"ח: ס' שיח שרפי קודש

הכנות לפסח

<u>ליל הסדר מתוך ישוב הדעת</u> - ר' בערטשא היה איש תמים ועובד ה' וכשהגיעו הימים לפני חג הפסח כבר היה בשיא היגיעה והעבודה בהכנת חג הפסח, בביעור הבתים מחמץ וממשהו חמץ ובדקדוק על כל מאכלי החג, גם עבודה מיוחדת להכין בעצמו יין צימוקים ובערב חג הפסח סידר בעצמו השולחנות בביתו עם מכסה דף עץ המיוחד לפסח, ובטרם שהלך לביהכ"נ סידר את השולחן עם המצות מצוה והיין שהכין שעלה לו ביגיעה רבה ושאר הצרכים לליל הסדר והכל על מקומו בשלום והלך לביהכ"נ בלב שמח. ואשתו של ר' בערטשא לא היתה כל כך זריזה וגם קצת שלומזלדיג וכשעברה ע"י השולחן הסתבכה בדף העץ שעל השולחן ונפל הדף של השולחן על הארץ ונעשה מהפכה בבית, הנרות כבו וצלוחית היין נשתברה ונשפך היין לארץ, והכוסות נשתברו והמצות נשברו לפירורים, והיא כשראתה המהפכה הגדולה בבית התרגזה מאוד על בעלה כאילו הוא אשם בכל זאת והשאירה את כל המהפכה ושכבה לישון. **ר' בערטשא** חזר מביהכ"נ וכשהגיע סמוך לביתו ראה כי בביתו חושך, וכשנכנס לבית לא ידע עדיין מה קרה כאן, וכששאל לאשתו מה קרה כאן וכדו' לא ענתה לו כלל מרוב כעסה עליו, והדליק נר וראה את המהפכה והבין מיד מה קרה כאן, והתחיל לפייסה בטוב ובנועם והיא התפרצה נגדו בקולות ברוגזה ובקללות, והוא הרגיע אותה בדברי נועם, ואמר לה, אין דבר, נסדר הכל על מקומו, והתחיל לנקות את הבית ולסדר את השולחן ועצר בעצמו ממשהו כעס, כמאמר הבית אהרן שמשהו חמץ הוא דרבנן ומשהו כעס הוא דאורייתא, וערך הכל מחדש, וערך את הסדר בשמחה ובטוב לב. **למחרת** אמר הרה"ק הבית אהרן, אנחנו גם ערכנו יפה את הסדר, אבל להסדר שערך ר' בערטשא אין זה מגיע. הגדה של פסח בית אהרן

א גוטין שבת קודש

במד' מצורע מוציא רע כו'. כי מה שנתן הש"י יצה"ר ג"כ לאדם כמו שהוא בכלל אינו מתנגד לעבודת הש"י כמ"ש בשני יצריך כו'. רק המוציאו מן הכלל. ואפשר שהשני צפרים חיות טהורות רומזים על ב' יצרים שכמו שנתנם הש"י הם טהורות כמ"ש נשמה שנתת בי טהורה כו'. א"כ יש די טהרה תוך האדם ורק שלא יוציא שום דבר משורשו כנ"ל: ספר שפת אמת

זאת תהי' תורת המצורע. אמרו חז"ל (ערכין ט"ו ע"ב) מצור"ע נוטריקון מוציא רע. הכוונה שחפץ להוציא מקרבו את הרע, אך אינו יכול, והובא אל הכהן הוא הקב"ה, מכיון שבא לטהר מסייעין אותו להתקרב אליו ית"ש: דברי שמואל

אא"ז מו"ר ז"ל הגיד בשבת הגדול ע"ש שמשבית גיאות וגדלות אשר לא לה' ע"ש. כי שבת מעלה כל דבר לשורשו ומנוחתו. וגיאות מקומו רק לה' מלך גאות לבש כו'. ולכך השבת מסייע לאדם שלא להתגאות. וגיאות אין לו שיעור שאמרו חז"ל המתגאה כאלו עע"ז. כי כ"ז שנמצא הרגשת עצמו בכל מעשה קטן וגדול שאינו זוכר שכח הפועל בו הש"ת כגרזן ביד החוצב כו' הרי מסיר עול מלכותו ית'. ושבת היפוך זה שמעידין כי לה' הארץ ומלואה כו'. ובטהרת מצורע ארז"ל עץ ארז ואזוב. שנתגאה וחטא ישפיל עצמו כו'. ולמה לא נכתב בפירוש בכתוב שישפיל עצמו כאזוב. רק שאינו באפשרות להיות שפל באמת לאמיתו כאזוב כמו שצריך להיות באמת. ורק שיראה וירמוז שחפץ להכניע ליוצרו ית'. וידע נאמנה כי לא הגיע למעלות השפלות. שאל"כ גאות הוא ביותר שסובר שהוא עניו: שפת אמת לש' הגדול - תרל"ב

על התורה ועל העבודה

סיפר מהרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זצ"ל, ששלח בעל תשובה אחד להמגיד זצ"ל, וכתב לו, המוכ"ז מכף רגלו ועד ראשו אין בו מתום פצע וכו' והוא רוצה להתקרב אל האמת. הבע"ת המשיך בדרכו זמן ארוך, וכשבא אל הה"מ ז"ל, הביט עליו מלמעלה למטה, ואמר שאינו רואה שיהי' פגום כ"כ, והר"א בודאי כתב את האמת, אלא הדרך טהר אותו הרבה. וזהו וזאת תהי' תורת המצורע, והובא אל הכהן, שיהי' נודד ממקומו להצדיק, ועי"ז וראה והנה נרפא הנגע, זה בעצם יהיה לו לרפואה גדולה: ספר בית אברהם

<u>טעם נורא לאריכות הגלות</u> - כי הנה ראה הקב"ה שישראל מקיימים התורה והמצות בגלותם, בטורח גדול ובהוצאות גדולות לכל מצוה ומצוה, ועכ"ז אין ישראל בועטים, ומוסרים נפשם כדי שלא לעבור, וסובלים עול המצות בכפליים מרוב הסייגים וגדרים שנתרבו כי נתמאטו הלבבות ואין מבין, וכדי שלא יכשל בא חומרא על חומרא וסייג על סייג וכל אחד מישראל שוקד ומחמיר עוד על עצמו, וכל זה מורה על הדביקות הגדול והחזק עם הקב"ה. משא"כ בהיות ישראל על אדמתם, ומה גם שלא נכנסו אל הנסיון כמונו היום, בתוך הנסיון סבלנו הכל כמדובר, וערבה לה' והאריך גלותנו כי שמחה רבה לפני כסא כבודו על קיום מצותיו מתוך צער ודוחק בשמחה וטוב לבב, וגזרה חכמתו הרמה להאריך הגלות לראות בחזקינו עמו ובתורתו, כי שמחה רבה לפניו להראות אהבתנו עמו לכל צבא מרום במרום, ובשכר אריכות הצער כו' אין צר וקטרוג יכול לקטרג כיון שראו אהבתינו עמו: שבט מוסר פרק נ"א אות ז'

משכו ידיכם מע"ז כו'. כי פסח ומילה הם מ"ע שיש בהם כרת. ומילה הוא תיקון ליצרא דעריות שא"א להתקדש בזה בלי סייעתא דשמיא בכח בריתו שחתם בבשרנו. ופסח הוא תיקון ליצרא דע"ז ובכח שחיטת הפסח נתבטל ע"ז וכל כת דסט"א כדאיתא בזוה"ק בשחיטת טלה שהיא ראש דכל ע"ז ונמסר לבנ"י שישחטו וישרפוהו באש. לכן סמך חג המצות לאלהי מסכה לא תעשה לך. ויתכן שלכן אח"כ שהי' גלוי לפניו ית' שעתיד בהמ"ק לחרוב ולא יעשו פסח. נתן כח לאנשי כנה"ג לבטל יצרא דע"ז. ויתכן ג"כ לומר שבשנים שביטלו הפסח לכן נכשלו בע"ז בימי מלכי ישראל. וזאת עיקר השבח ביציאת מצרים שנתבטל כח ע"ז בעולם. וז"ש מתחלה עובדי ע"ז היו אבותינו כו'. וע"י יציאת מצרים ופסח נעקר יצרא דע"ז וקרבנו המקום ב"ה לעבודתו: ספר שפת אמת לשבת הגדול שנה תרמ"ח

בענין ביטול ובדיקה. דיש פגם בנפש ויש ברוח ותיקון הנפש בבחי' המצות. לכן בדיקה לאור הנר כדכ' נר מצוה. ופגם הרוח נתקן בדיבור ולכן מדאורייתא ביטול בעלמא סגי. וכ' תשביתו שאור שע"י הביטול של האדם באמת משבית השאור והחמץ. ולפי שפסח לעולם זמן גאולה צריכין מקודם לבטל החמץ בעוד משועבדין תחת הפגם. כי אחר הגאולה לא [* שייך] ביטול. כמו דאין ישראל מבטל ע"ז שאין לו שייכות לזה. ולכן קודם הגאולה וחירות צריכין לבטל החמץ. וכן נעשה אז שביטלו בנ"י ע"ז בלקיחת השה לפסח בעשור לחודש קודם שנגאלו כנ"ל: ספר שפת אמת

בערב פסח שנת תר"ו, רצו לעשות שלחנות חדשים ולא רצו להחליק השולחנות, וגער עליהם [הרה"ק הבית אהרן] אמאי מחדשים דבר שאינו צריך ולא ראיתם מאדמו"ר [הרה"ק הרא"ש מסטאלין] נבג"מ. וסיפר מעשה שאחד שאל מאדמו"ר [אביו הרה"ק הרא"ש] זצ"ל אמאי אין עושין שולחנות חדשים על פסח, והשיב מה יעשה הרב מבארדיטשוב שממליץ על ישראל, ואמר רבש"ע כשיבוא השטן לקטרג אזי תבוא לפניך הקול שיש ממה שמגררין השולחנות חמץ על פסח, ויסתום אזניו, ועם המזוזות והרצועות הפסולין תסתום פיו: קובץ מלואים לבית אהרן, כת"י

סיפר הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל הי"ד מהחסידים הקודמים שלא הטריד אותם כלום, והזכיר את החסיד ר' נח שרה'ליס מטוראוו, שהי' עני מדוכא, פעם אחת לפני חג הפסח פגש אותו החסיד ר' יאשע נייידיטש ושאל אותו: "ווי האלט איר מיט דעם פסח", וכוונתו היתה על צרכי החג, וענה לו ר' נח, שבמגן אברהם הלכות פסח הוא לומד בסימן זה, בשל"ה הק' בסימן זה, ובגבורות ה' (מהר"ל) הוא עומד בפרק זה, ולא עלה על דעתו כלל שמדברים בענין צרכי החג הגשמיים: מטה אהרן - פינסק קארלין

"אז מען נעמט אַ דרייווערס לייסענס (רשות לנהג רכב) איז דאס אַן אחריות איוף שמירת עינים אויף אַ הונדרעט יאהר" - כן אמר לי ר' אלחנן יוסף הערצמאן זצ"ל כשנהגתי אותו מחתונת גיסי להפולישר שטיבל בוויליאמסבורג - המו"ל

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ישראל אברהם בהרה"ק ר' אליעזר זוסיא זצוק"ל
כ"ק אדמו"ר מ'סקולען זי"ע - נלב"ע כ"ה אדר ב' תשע"ט